

DE CEREMONIELE ASTROLOGIE ALS GRONDSLAG VOOR GEESTELIJKE ONTWIKKELING

Lezing door Th.J.J. Ram gehouden voor de Werkbijeenkomst van 4 mei 1952.

In de periode van 21 tot 28 jaar vooral, wanneer Jupiter ophoudt lichamelijke groei te bevorderen en geestelijke expansie gaat beginnen, komen er bij de mens verlangens boven, die niet alleen gericht zijn op het vak en het stichten van een gezin; andere dingen willen zich uiten. Er zijn maar heel enkele mensen, die zich helemaal in hun werk tevreden voelen. Ram heeft veel mensen daarnaar gevraagd en opgemerkt, dat degenen, die eerst geantwoord hadden, dat ze tevreden waren, er later nog op terugkwamen; maar ze wisten niet wát ze wilden. Hier was de scheppingsdrang van 5 nog niet verbonden met de bewuste groei van 9. Veel mensen willen behalve hun vak, voor anderen iets betekenen; ze willen geestelijk helpen. Ze moeten dan van dit geestelijke studie maken en wat is geest in de mens? Men is het er wel over eens, dat de mens geen dier is, dat er geest is. De mens heeft rede, al heeft hij veel onredelijks, het ligt er maar niet zó. Het is ook niet het psyche - geest is moeilijk uit te drukken; geest vormt met het lichaam een eenheid, is daarvan niet te scheiden. Dé mens heeft behalve een geest ook nog een ziel. Geestelijke ontwikkeling vindt plaats in de ziel. Wat is de ziel? Op vele wijzen te zeggen. Alleen de verhouding: geest - ziel - lichaam kan men proberen te benaderen.

Stel U voor een hoefmagneet met positieve en negatieve pool en de krachtvelden van die polen ; in de lagere wezens is er geen verbinding tussen die krachtsvelden. De krachten aan de lichaamspool zijn gedifferentieerd, aan de geestpool niet, daar treden zij op als een eenheid. Bij de mens is er een regelmatige verbinding ontstaan tussen de lichaamspool en de geestpool en zo kan de geestkant, naarmate er meer verband komt, steeds meer door het lichaam naar buiten komen. De ziel is het veld, het spel van krachten. Krachten zijn omzetbaar in elkaar: licht in warmte enz. In het krachtsveld van onze ziel vindt deze omzetting ook plaats, maar het is zo onberekenbaar omdat we de krachtsmiddelpunten niet kennen of beheersen. Het Ik zit midden tussen die tegenstrijdige krachten en moet proberen zich te handhaven - het is moeilijk om dit krachtsveld geïntegreerd te houden; het zijn wel dezelfde krachten, maar telkens omgezet in iets anders.

Geestelijke ontwikkeling is het vermeerderen van die verbanden tussen de twee polen, en het is het leren handhaven van het Ik tussen de krachten, die van beide polen uitgaan, zodat dit Ik zich niet telkens vereenzelvigd met de lichaamspool. Ieder streeft daarnaar met meer af minder succes. Heeft iemand scheppingsdrang en is hij er in geslaagd, verband tot stand te brengen tussen de groeidrift nà lichamelijke volwassenheid (Jup.) en de geestkant, dan begint de grote worsteling met de materie, die hij kiest (klei of tonen). Hij is aangewezen op de richting, die eigen scheppingsdrang hem uitdrijft, maar hij moet tevens techniek ontwikkelen, want zonder techniek is geen kunstuiting mogelijk. Zo ook bij de geestelijke ontwikkeling; de materie, waarmee hij hier te maken krijgt, zijn de krachten van eigen ziel. Die moet hij leren kennen en herkennen, of ze van de lichaams- of van de geestpool komen. Daarvoor kan hij steun zoeken bij mensen die hierin leiding kunnen geven. Deze zijn er altijd geweest, ook geestelijke scholen, waar de ordening van eigen krachten geleerd wordt, zodat de ervaring van anderen niet verloren gaat, doch uitgedragen kan worden naar buiten. Van ouds is waar te nemen, welke mensen een grote innerlijke geordendheid bezitten; en deze hebben getuigd, dat zij in aanraking zijn geweest met "het

geestelijke ". De weg is in zijn ziel aanwezig, of liever: hij is die weg en dan kan de geestpool door hem naar buiten komen.

Er zijn verschillende geestescholen geweest, die wel verschillen in methode, in technische behandeling der problemen, maar toch alle één lijn gehad hebben. De dingen lijken verscheiden, maar ze zijn aspecten van één groot geheel. Zo zijn er altijd scholen voor geestelijke ontwikkeling geweest, die zich ceremonieel noemden.

Men kan zich op verschillende manieren ontwikkelen, door praten, lezen; dit is een middellijke kennisneming, waardoor men in aanraking komt, òf visueel, of door het oor met spreker of schrijver. Ceremonieel is anders - bedoelt directe of onmiddellijke kennisname. Tegenover lezen of luisteren staat: als een eenheid beleven, of anders aan de details te gronde gaan. Het vermogen als een eenheid te beleven is volkomen anders dan uitleggen. Het voordeel van ceremonieel is, dat waarheden worden vertoond, gedramatiseerd, zodat men daaraan deel heeft, en zich ermee vereenzelvigend, ze als eenheid beleeft. Kennis is iets heel eigenaardigs - het geheugen onthoudt iets, maar wanneer dit niet in verband treedt met wat in het hoofd aanwezig is, blijft het zitten als kennis, een stuk bagage, maar beklijft niet; er is niets mee te doen.

Velen praten en lezen over astrologie, maar kunnen er niets mee doen. Zo gaat het ook met esoterische lectuur, die behandelt, wat achter de verschijnselen zit. Men doet er niets mee, als men niet zelf met deze dingen bezig is en ze in zich draagt als levende realiteit.

Ceremoniële astrologie wil kosmische werkelijkheden laten zien en werkt met symbolische voorstellingen. Symbolen zijn onbegrensd en duidelijker en werken op alle temperamenten, terwijl een spreker slechts door 25 of 30 % begrepen wordt. Er is echter ook het nadeel van afleiden van het wezen. Vooral ceremoniën met afgeleide symbolen kunnen de mens afleiden, kunnen de mens brengen tot associaties met dingen, die niet van de abstractie achter het symbool zijn. Krishnamurti zegt dan ook: "Gooit ceremoniën weg, het zijn krukken". Symbolen kunnen levend zijn, al hebben zij een vorm; onze benen zijn ook symbolen : ze vertonen onze drang om vooruit te gaan. Planten kunnen zich niet verplaatsen; bij het dier is deze drang gekomen. Wij moeten ons benen verschaffen, waarmee wij het gebied van de ziel kunnen betreden. Er zijn altijd esoterische scholen geweest, ook ceremoniële, maar er is weinig van bekend, omdat aan de leden geheimhouding was opgelegd.

Ceremoniële astrologie heeft altijd bestaan, maar de astrologische symboliek is steeds meer gesluierd omdat de kosmische krachten zo sterk zijn, dat het gevaarlijk kan zijn ze te hanteren, als de persoon niet sterk genoeg is van karakter en niet onzelfzuchtig genoeg.

Astrologie is eerst, in de oudheid, "astrolatrie" geweest ; aanbidding van de sterren als wezens buiten de mens, waartoe alleen een verhouding van biddend opzien kon bestaan, zoals b.v. bij de Babyloniërs.

Daarna heeft men er afgeleide symbolen van gemaakt: de mens verricht bouwarbeid aan zichzelf, maakt zich tot tempel, daardoor ontstond de bouwsymboliek. Bouwsymbolen worden nog gebruikt in de vrijmetselarij; deze hebben echter afgeleid van hetgeen ze wilden uitdrukken. Nog vindt men in de tempels der vrijmetselaren de tekens van de dierenriem aan het plafond. Zon en Maan komen voor op de tableaux van de vrijmetselaren; zij zijn rudimenten, die bij hen niet meer praktisch gebruikt worden, doch hebben willen aangeven, dat bouwsymbolen geen werktuigen van metselaars zijn, maar kosmisch bekeken moeten worden. Voor sommige mensen zijn de bouwsymbolen uitstekend er zijn een groot aantal vrijmetselaren. Alleen zijn zij het verband met het kosmische kwijtgeraakt en dat is jammer, maar daar kunnen ze niets aan doen, dat gebeurt altijd. De besten onder hen zoeken met oprechte ijver dit verband terug. Het beeld van Isis was gesluierd; was iemand ver genoeg ontwikkeld, dan zag hij, dat hijzelf de sluier was. Is iets gesluierd, dan ligt het eraan, dat men zichzelf een sluier heeft voorgedaan en dat men moet proberen die te verwijderen.

Hoe gaat de groei in zijn werk in zo'n Orde voor Astrologische Ceremoniële Mystiek? Op elke trap of graad wordt men geconfronteerd met één bepaald symbool. Men moet trachten zich te vereenzelvigen met dit symbool. Naarmate men slaagt, komt men in aanraking met datgene, wat er achter ligt. Oppassen, dat dit aparte aspect niet apart blijft liggen; het is een deel van groter geheel en dit wordt in zijn geheel voor U opgesteld, b.v. in de tempel gezet op een vaste plaats. De onderlinge verhouding van een groep mensen, die geordend optreden, doet een verhoogde spanning ontstaan; er ontstaat een soort papiniaanse pot met water van meer dan 100 graden. Vuur doet uitzetten; innerlijk vuur in bepaalde verhouding tot mede-salamanders doet in de mens de neiging ontstaan tot expansie, maar ook werkelijk zowel ordening als expansie bereiken.

Er wordt wel eens gezegd, dat de mens ook nog een astraal en een mentaal lichaam heeft. Helderzienden zeggen, dat het astraal lichaam er uitziet als een lappendeken - Mozart heeft dit uitgebeeld in het bonte vederpak van Papageno, terwijl de hoofdpersoon van zijn Zauberflöte gekleed gaat in een streng Grieks gewaad. Dit is de uitbeelding van degenen, die niet en die wèl zijn astraal geordend heeft. De invloed van symbolen in een afgesloten ruimte, waar alles ordelijk is opgesteld, bevordert die ordening en maakt de mens vrijer. Die invloed is na een paar dagen weer weg, maar we hebben een Neptunus, die alle emoties weer kan oproepen, ook de ordenende. Wanneer een mens plotseling een ordening ondergaat, die er eerst niet was, dan wordt er aan hem geschud; 't werkt als een centrifuge; hij voelt zich draaierig na een dergelijke bijeenkomst. Daardoor komt van alles los, en het laagste, het zwaarste wordt het verst naar buiten geslingerd, komt dus aan de oppervlakte, wordt zichtbaar. In Zanoni wordt het aldus beschreven: een gewoon mens is te vergelijken met een emmer, waarin op de bodem modder ligt; giet men er schoon water in, dan krijgt men meer modder; dingen komen voor de dag, waarvan hij zich niet bewust was.

Bij de inwijding is iets dergelijks gebeurd; door inductie wordt er een ordenend beginsel in de ziel gebracht; men ontdekt dan plotseling heel nare dingen en schrijft die toe aan de inwijding. Die moet dus des duivels zijn. Vandaar het verzet van de kerk. Eerst bestrijdt deze de geestelijke scholen, dan dringt ze er in en zet de zaak onderste boven. Zo zijn de Jezuïeten doorgedrongen tot in de vrijmetselarij en hebben alles door elkaar gehutseld.

De Ceremoniële Astrologie.

De Tempel beeldt uit: de ziel met 2 polen, de lichaam- en de geestpool met de planeetkrachten telkens in andere ordening opgesteld, zodat een kernlichaam in de mens ontstaat van waar uit ordenend gewerkt kan worden; men zoekt vereenzelviging, telkens met een planeetsymbool, maar daarachter zit de planeet-logos, een levende kracht, die doorwerkt in de gehele natuur tot aan het eindpunt der elementen, de kristallen enz. helemaal onderaan.

Dieren en ook mensen horen tot één bepaalde straal. Elke "straal" heeft een plaats in het grote geheel, staat niet op zichzelf, heeft de essentie der andere in zich; maar ook de mens moet leren werken met anderen om niet eenzijdig uit te groeien. Een mens, die geleerd heeft, dat er correlatie bestaat tussen boven en beneden, door een krachtenspel, dat voortdurend doorgaat (zodat men zelfs kan voorspellen), wil die vermogens ontwikkelen, zodat hij geordender komt te staan, ook tegenover anderen.

Ceremoniële Astrologie is een voorbeeld van kosmische opbouw in de mens zelf en ook van de verhouding tussen de mensen. Mildheid van begrip, geordendheid, mogelijkheid om de eenheid te beleven met iedereen; dat is de echte levenskunst, de kunst van het leven.

In de praktische astrologie leren we de aspecten kennen, de planeten in verband met elkaar; niet te scheiden; 't ene gaat geleidelijk over in 't andere en andere standen brengen telkens wijzigingen mee van de oorspronkelijke aanleg. Praktische astrologie komt in de ceremoniële astrologie niet tot uiting.

De Ceremoniële astrologie drijft de mens in de richting van occultisme, de mens, die buiten zichzelf treedt. De lijn van het occultisme heeft echter grote gevaren: men is een occultist, of is het niet, en niet maar een beetje.

Men kan wel groeien in de richting van mystiek; men komt daarbij niet op het scherp van de snede, waar het zo moeilijk is zich te handhaven, doch gaat geleidelijk vooruit.

De Ceremoniële Astrologie, werkende met de symbolen van de planeten, legt verband met de planeet-logoï, werkt niet met afgeleide en afleidende symbolen. Ze werkt eveneens met verschillende woorden en niets is zó scheppend als het woord - Demeter - met het woord kan nog veel meer geschapen. Wanneer de mens zijn natuurlijke groei versterkt, (zonder verschijnselen van seance-kamers), dan gaan de mysterie-planetten toch in hem werken, want geestelijke rijpheid gaat gepaard met openbaring der vermogens van de mysterie-planetten.

Een mens, gedreven door innerlijke driften, kan zodoende uitgroeien tot een volwaardig mens. Deze zal zijn krachten aanwenden tot nut van zijn medemensen.

De geestelijke scholen kennen 3 lijnen van geestelijke ontwikkeling:

1) de Rozenkruisers: lijn Mars - Venus.

De Indische karma-yoga lijn of lijn van handeling. Men begint aan de buitenkant, met meedoen aan het werk der ouderen, waarbij alleen volkomen onzelfzuchtigheid en geloof zijn verondersteld.

- 2) het Hermetisme: lijn Vulcanus-Jupiter, (Ind. Gnani-yoga of Bhakti-yoga).
De Hermetische scholen vindt men vooral in Frankrijk ; zij beoefenen de lijn van studie, filosofie en het wetenschappelijk aanzicht; hierbij is eveneens onzelfzuchtigheid voorondersteld en wordt elk weten dadelijk toegepast.
- 3) Vrijmetselarij en Astrologie: lijn Zon - Saturnus. (Ind. Raja-yoga of Hatha-yoga).
't Gaat hier om algehele vereenzelviging: zich neer te laten in een krachtsmiddelpunt om een verplaatsen van het eigen middelpunt naar het kosmische middelpunt toe. Dit is zeer moeilijk; want men moet het gehele veld overzien; 't houdt zowel de denklijn als het doen in.